

СВЕТОСАВСКА МИНИЈАТУРА

(по мотивима приповетке „Златно јагње“ Светлане Велмар Јанковић, као и народних прича и легенди о Светом Сави)

Мама меси тесто, деца су окупљена за столом око ње.

ДЕТЕ 1: Мама, шта то правиш?

МАМА: Месим колач, сутра је Свети Сава.

ДЕТЕ 2: Свети Сава? Ко је то Свети Сава?

МАМА: Не знате ко је Свети Сава?

ДЕЦА: Не!

ДЕТЕ 2: Хоћемо да чујемо!

ДЕТЕ 1: Испричај нам!

МАМА: Овако ћемо. Ја идем да ставим колач да се пече, а послаћу сестре и браћу да вам испричају.

ДЕЦА: Ура!!!

Мама одлази са сцене, деца седају са стране.

СЕСТРА 1: Ко је хтео да чује причу о Светом Сави?

ДЕЦА: Ми!!!

СЕСТРА 1: Овако. Када је био дечак, Сава се звао Растко. Био је принц. Излази РАСТКО.

РАСТКО: Имао сам два старија брата. (Излазе ВУКАН и СТЕФАН)

ВУКАН: Вукана.

СТЕФАН: И Стефана.

НЕМАЊА: Јако сам се плашио вукова. Брат и отац подсмевали су ми се.

ВУКАН (загрли РАСТКА): Не смејте му се!

СТЕФАН: Кад га браниш, ти га квариш. Мора да се одучи од страха!

СЕСТРА 1: Помогло му је нешто што му је мајка једном рекла.

МАЈКА: Немаш разлога за страх. Добри Бог се брине за нас.

СЕСТРА 1: Од тога дана, Растко је целе дане проводио међу књигама. Ту је осећао да је Бог близу и да се не плаши.

РАСТКО (седи за столом и чита): Једне ноћи, сањао сам златно јагње. Кад сам устао, осетио сам велику снагу и храброст. Отишао сам у шуму. Тамо сам срео вука. Кренуо је за мном назад у двор.

ВУКАН: Нисмо веровали својим очима!

СТЕФАН: Вук га је од тада стално пратио.

РАСТКО: Када сам постао монах, поново сам видео оно златно јагње. Рекло ми је да је мој задатак да чиним добро, помажем људима и да зато више никад нећу ничега да се плашим, осим Бога.

Одлазе за сцене.

Улази БРАТ 1.

БРАТ 1: Када је одрастао и отишао у манастир, Растко је добио име Сава. Као што је јагње рекло, помагао је људима. Једном је срео људе који уносе у празним џаковима нешто у кућу.

Улазе ДВА ДЕЧАКА СА ЏАКОВИМА.

САВА: Шта то радите, браћо?

ДЕЧАК 1: Мрак нам је у кући. Скупљамо светлост у џак па убацујемо унутра. Три дана већ уносимо.

ДЕЧАК 2: Унутра мрак, па мрак!

САВА: Браћо моја, не ради се то тако. Направите отворе на зидовима куће, па ће светлост лако ући.

ДЕЧАЦИ: Ахаааа!

БРАТ 1: Тако је Сава научио људе да праве прозоре на кући.

Одлазе са сцене.

Улазе СЕСТРА 2, САВА, ДЕВОЈКА

СЕСТРА 2: Свети Сава често је сретао младе људе на свом путу. Помагао им је саветима.

САВА: Куда идеш, девојко?

ДЕВОЈКА: Светитељу, идем да тражим добро по свету!

САВА: И, јеси ли га нашла?

ДЕВОЈКА: Е, богами, светитељу, нисам још!

САВА: Тако га, кћери, нећеш ни наћи. Него, погледај у себе. Пронађи у себи добро, у ономе што мислиш и ономе што радиш. Онда га понуди другима, па ће га и други дати теби.

ДЕВОЈКА: Хвала ти, оче, урадићу тако!

СЕСТРА 2: Девојка је послушала Саву и била је срећна и она и сви око ње.

Одлазе. Улазе БРАТ 2, САВА, ТРИ ДЕЧАКА

БРАТ 2: Сава је био и добар и мудар учитељ. (Улазе дечаци, кошкају се)

САВА: О чему се ради?

ДЕЧАК 1: Учитељу, нестала ми је посуда са медом!

САВА: Ко је украо мед, пашће му данас пчела на капу!

ДЕЧАК 2: Починье да тера пчелу са капе.

ДЕЧАЦИ 1 и 3: Ти си!

Јуре га. Одлазе са сцене. Улазе СЕСТРА 3, МАЈКА и ОТАЦ, САВА.

СЕСТРА 3: Сава је учио родитеље како да подижу своју децу. Једном су му дошли отац и мајка са бебом.

ОТАЦ: Молимо те, оче, благослови ово дете.

МАЈКА: Учини да буде срећан.

САВА: Ја ћу га благословити. Али му срећу можете дати само ви, ако га рано научите: да ради, да штеди, да не лаже, да не краде, да слуша, да је побожно, да слуша старије и да је у свему умерено, а нарочито ако га научите да чува своје здравље.

СЕСТРА 3: Родитељи су тако урадили и од њиховог детета постао је добар и срећан човек.

Одлазе. Улази БРАТ 3, САВА, ДЕВОЈЧИЦА

БРАТ 3: Сава је учио људе да је право богатство у нама, а не у новцу. Показао им је како учењем постајемо бољи и за себе и за друге. Једна девојчица затекла је једном Саву како чита.

ДЕВОЈЧИЦА: Шта то радиш, поштовани оче?

САВА: Читам књигу.

ДЕВОЈЧИЦА: Зар се те цртице и шаре могу разумети?

САВА: Могу, ако се човек потруди.

ДЕВОЈЧИЦА: Ја бих баш волела да могу да их разумем.

САВА: Е, онда ћу те ја томе научити.

ДЕВОЈЧИЦА: Хвала, оче!

Одлазе. Враћа се МАМА СА КОЛАЧЕМ и позива децу. Деца наваљују на колач.

МАМА: Стани! Да чујем прво шта сте научили.

ДЕТЕ 1: Сава је био принц!

ДЕТЕ 2: Сава је био путник!

ДЕТЕ 1: Сава је био монах!

ДЕТЕ 2: Сава је био учитељ!

МАМА: Свети Саво, моли Бога за нас!

Излазе сви, деле колач, певају химну.